

Brüssel, 29.10.2014
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

dokimaksu kohaldamise kohta Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

ELi äärepoolseimate piirkondade suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu sätteid. Käibemaksudirektiivi ja aktsiisidirektiivi reguleerimisalast jäävad Prantsusmaa äärepoolseimad piirkonnad siiski välja.

Vastavalt ELi toimimise lepingule, eelkõige selle artiklile 110, ei ole Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades põhimõtteliselt võimalik erinevalt maksustada kohalikke tooteid ja neid, mis pärinevad Prantsuse emamaalt, teistest liikmesriikidest või kolmandatest riikidest. ELi toimimise lepingu artikli 349 (endine EÜ asutamislepingu artikli 299 lõige 2) alusel on siiski võimalik kehtestada kõnealuste piirkondade suhtes erimeetmed tulenevalt seal valitsevatest püsivatest ebasoodsatest tingimustest, mis mõjutavad äärepoolseimate piirkondade sotsiaalset ja majanduslikku olukorda. Erimeetmed mõjutavad mitut poliitikavaldkonda, sealhulgas maksupoliitikat.

Dokimaks on kaudne maks, mida kohaldatakse Prantsusmaa äärepoolseimatesse piirkondadesse tarnitavate ja imporditavate kaupade suhtes. Seda kohaldatakse ühtviisi nii kohapeal kui ka mujal (Prantsuse emamaal, muudes liikmesriikides või kolmandates riikides) valmistatud toodete suhtes.

Nõukogu 10. veebruari 2004. aasta otsusega 2004/162/EÜ (muudetud nõukogu 9. juuni 2008. aasta otsusega 2008/439/EÜ ja 19. juuli 2011. aasta otsusega 448/2011/EL), mis võeti vastu EÜ asutamislepingu artikli 299 lõike 2 alusel, lubatakse Prantsusmaal kuni 1. juulini 2014 vabastada mõned Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades (välja arvatud Saint Martinis) valmistatud tooted dokimaksust või seda maksu kõnealuste toodete puhul vähendada. Kõnealuse otsuse lisas on esitatud toodete loetelu, mille suhtes saab kohaldada maksuvabastust või -vähendust. Olenevalt tootest ei tohi kohalike ja muude toodete maksumäärade erinevus olla üle 10, 20 või 30 protsendipunkti.

Kõnealuste diferentseeritud maksumäärade eesmärk on korvata ebasoodsatest tingimustest mõjutatud äärepoolseimate piirkondade olukorda, mis väljendub suurtes tootmiskuludes ja seega kohalike toodete kõrges hinnas. Erimeetmete puudumise korral on kohalike toodete konkurentsivõime väiksem kui väljastpoolt pärit toodete oma, seda isegi veokulusid arvesse võttes. Seega oleks kohalikku tootmist, millega kaasnevad suuremad kulud, keeruline säilitada.

Nõukogu 11. märtsi 2014. aasta otsusega 2014/162/EL kaasati Mayotte alates 1. jaanuarist 2014, mil Mayotte'ist sai äärepoolseim piirkond, nõukogu otsuse 2004/162/EÜ kohaldamisalasse ning määrati kindlaks nii tooted, mille suhtes võib kohaldada erineva määraga dokimaksumaksu, kui ka erinevuse ulatus.

Selleks et komisjon saaks Prantsusmaa taotlusega seotud uurimise lõpule viia, pikendati nõukogu 12. juuni 2014. aasta otsusega 378/2014/EL kuue kuu võrra otsuse 2004/162/EÜ kohaldamise lõpptähtaega (1. juuli 2014 asemel 31. detsember 2014).

Käesoleva ettepaneku eesmärk on kehtestada dokimaksumaksu õiguslik raamistik ajavahemikuks 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2020. Ettepaneku kohaselt pikendatakse otsuse 2004/162/EÜ kohaldamist veel kuue kuu võrra, et anda Prantsusmaale aega nõukogu uue otsuse ülevõtmiseks siseriiklikku õigusse, samuti kehtestatakse õiguslik raamistik ajavahemikuks 1. juulist 2015 kuni 31. detsembrini 2020.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJUHINNANGUTE TULEMUSED

Nõukogu 10. veebruari 2004. aasta otsusega 2004/162/EÜ (muudetud nõukogu 9. juuni 2008. aasta otsusega 2008/439/EÜ, 19. juuli 2011. aasta otsusega 448/2011/EL, 11. märtsi 2014. aasta otsusega 2014/162/EL ja 12. juuni 2014. aasta otsusega 378/2014/EL) lubatakse Prantsusmaal kuni 31. detsembrini 2014 vabastada mõned Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades (välja arvatud Saint Martinis) valmistatud tooted dokimaksust või seda maksu kõnealuste toodete puhul vähendada. Kõnealuse otsuse lisas on esitatud toodete loetelu, mille suhtes saab kohaldada maksuvabastust või -vähendust. Olenevalt tootest ei või kohalike ja muude toodete maksumäära erinevus olla üle 10, 20 või 30 protsendipunkti.

Otsuses 2004/162/EÜ on esitatud erimeetmete vastuvõtmise põhjused: kaugus, sõltumine toorainest ja elektrist, vajadus omada suuremaid varusid, väike kohalik turg, millele lisandub vähearenenud eksporditegevus jne. Ebasoodsad tingimused põhjustavad kohalike toodete tootmiskulu ja omahinna suurenemist ja seda, et erimeetmete puudumisel on kohalikud tooted vähem konkurentsivõimelised kui väljastpoolt pärit tooted, isegi kui võtta arvesse veokulu Prantsusmaa ülemere departemangudes. Seega on raskendatud kohaliku tootmise säilitamine. Otsuses 2004/162/EÜ sätestatud erimeetmete eesmärk on eelkõige tugevdada kohalikku tööstust ja selle konkurentsivõimet.

Prantsusmaa ametiasutused on seisukohal, et äärepoolseimaid piirkondi mõjutavad ebasoodsad tingimused ei ole kadunud ning nad on Euroopa Komisjonilt mitmes kirjas (25. jaanuarist kuni 7. juunini 2013) taotlenud praeguse diferentseeritud maksumäära süsteemiga sarnaneva süsteemi säilitamist pärast 1. juulit 2014 kuni 31. detsembrini 2020. Prantsusmaa ametiasutused märgivad, et eelnevalt osutatud ebasoodsad tingimused on alalise iseloomuga ning otsuse 2004/162/EÜ kohane maksustamiskord võimaldas säilitada ja mõnel puhul ka arendada kohalikku tööstust; ettevõtjad, kelle suhtes meedet kohaldati, ei saanud sellest otsest tulu ning toodete import, mille suhtes diferentseeritud maksumäära kohaldati, on kokkuvõttes jätkuvalt kasvanud.

Selliste toodete loetelu läbivaatamine, mille suhtes soovivad Prantsusmaa ametiasutused kohaldada diferentseeritud maksumäära, oli ajamahukas, sest iga toote puhul oli vaja kontrollida, kas diferentseeritud maksumäär ja selle ulatus on õigustatud, ning tagada, et diferentseeritud maksumäär ei õõnesta ELi õiguskorra, sealhulgas siseturu ja ühise poliitika terviklikkust ega sidusust.

See töö kestis väga pikalt, kuna asjaomaste toodete arv on suur (mitusada) ja nende turgude struktuuri käsitlev teave mahukas: kas toimub kohalik tootmine; kas toimub märkimisväärne import (Prantsuse emamaalt ja muudest liikmesriikidest), mis võib ohustada kohaliku tootmise säilimist; kas kohaliku tootmise puhul esineb monopol või peaaegu monopol, kas võrreldes imporditud toodetega kohalike toodete positsiooni kahjustavad tootmise lisakulud on õigustatud, diferentseeritud maksumäära ja ELi muu poliitika kokkusobivuse kontroll.

Kuna kohalikke tooteid dokimaksuga ei maksustata, ei ole neid vaja kanda selliste toodete loetellu, mille suhtes kohaldatakse diferentseeritud maksumäära. Üldiselt püüti kohapeal valmistatavate toodete määratlemisel leida nende jaoks kõige täpsem vaste kombineeritud nomenklatuuri rubriikide hulgast. Kuid teatavate juhtumite korral ja toodete puhul, mis kuuluvad selliseid tooteid hõlmavasse kehtivasse loetelusse, mille suhtes võib kohaldada diferentseeritud maksumäära, jäádi kombineeritud nomenklatuuri neljakohaliste rubriigikoodide juurde, sest täpsemate rubriikide määratlemine ei olnud võimalik. Selliste juhtumite korral on võimalik, et välja valitud neljakohaliste rubriigikoodide alla kuuluvad ka tooted, mida kohalikud ettevõtjad ei valmista.

Selleks et hinnata tootmise lisakulusid, mida diferentseeritud maksumääraga soovitakse kompenseerida, esitasid Prantsusmaa ametiasutused iga toote või tooterühma (kui mitme toote tootmiskulud olid sarnased) kohta kohalike ettevõtete lisakulude hinnangu, mis hõlmas olenevalt juhtumist järgmisi kulusid: tarnekulud, palgad, suuremad energiakulud, suuremast laovarust tulenevad rahalised kulud, suuremad hoolduskulud, tootmiseseadmete alakoormatus, suuremad rahastamiskulud. On kindlaks tehtud, et arvatud lisakulud ei olnud väiksemad, kui Prantsusmaa ametiasutuste taotletud diferentseeritud maksumäär.

Sarnaselt nõukogu otsusele 2004/162/EÜ on nõukogu otsuse ettepanekuga ette nähtud lubada Prantsusmaal kohaldada kuni 31. detsembrini 2020 dokimaksuvabastust või -vähendamist teatavate toodete puhul, mis on valmistatud Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades (välja arvatud Saint Martin). Kõnealuse otsuse lisas on esitatud toodete loetelu, mille suhtes saab kohaldada maksuvabastust või -vähendust. Olenevalt tootest ei või kohalike ja muude toodete maksumäära erinevus olla üle 10, 20 või 30 protsendipunkti. Lisa A osas on loetletud tooted, mille maksumäära erinevus ei tohi ületada 10 protsendipunkti, lisa B osas on loetletud tooted, mille maksumäära erinevus ei tohi ületada 20 protsendipunkti ning lisa C osas on loetletud tooted, mille maksumäära erinevus ei tohi ületada 30 protsendipunkti.

Lisas loetletud tooted on suures osas samad kui need, mis on loetletud nõukogu otsuse 2004/162/EÜ lisas. Siiski eemaldati põhjaliku läbivaatamise käigus mitu toodet, mille kohalik tootmine on lõpetatud. Samas lisati loetelusse tooted, mida otsuses 2004/162/EÜ ei ole loetletud, kuid mille kohalikku tootmist on taas alustatud või mille tootmist on laiendatud. Lisaks on loeteludes teatavad tooted, mille puhul on lubatud diferentseeritud maksumäära kas suurendatud (toode on paigutatud lisa A osast selle B ossa) või vähendatud (toode on paigutatud lisa C osast selle B ossa), et võtta arvesse lisakulude muutumist. Kehtivate sätete kohaselt on võimalik vabastada dokimaksust kohalikud väiketootjad, kelle aastakäive on alla 550 000 euro. Prantsusmaa soovis vähendada maksuvabastuse läve 300 000 euron. Koos dokimaksuvabastuse läve vähendamisega soovis Prantsusmaa lihtsustada ka selliste ettevõtjate, kelle aastakäive on väiksem kui 300 000 eurot, maksuvabastuse tingimusi. Kavandatud õigusakti kohaselt ei kohaldata dokimaksu ettevõtjate suhtes, kelle aastakäive on kõnealusest lävest madalam. Vastukaaluna ei saaks need ettevõtjad maha arvata eelmise tootmistsükli suhtes kohaldatud dokimaksu. Kõnealune säte sarnaneb seega väikeettevõtetele käibemaksu osas kehtiva erikorraga, mis on sätestatud 28. novembri 2006. aasta käibemaksudirektiivi 2006/112/EÜ artiklis 282 ja sellele järgnevates artiklites. Kõnealust korda ei ole põhjust kritiseerida. Seega on Prantsusmaal kavas kohaldada ettepaneku artiklis 1 osutatud maksust vabastamist või selle vähendamist kõikide ettevõtjate suhtes, kelle aastakäive on 300 000 eurot või suurem.

Kooskõla tagamiseks põllumajanduspoliitika eeskirjadega on välistatud diferentseeritud maksumäärade kohaldamine toiduainete puhul, millele antakse abi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määruse (EL) nr 228/2013 (millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks) III peatüki alusel ning millele laieneb eelkõige tarnimise erikord. Selle meetme eesmärk on vältida, et erikorra raames põllumajandusele antava finantsabi mõju kaoks või väheneks seetõttu, et subsideeritud toodetele kehtestatakse kõrgem dokimaksumäär. Seepärast on Prantsusmaa ametiasutused andnud oma nõusoleku, et selliste toodete loeteludest, mille puhul võib kohaldada diferentseeritud maksumäära, kõrvaldatakse kõik tooted, mille suhtes taotletakse 2015. aastal tarnimise erikorra kohaldamist.

Ülemeredepartemangude sotsiaalse ja majandusliku arengu edendamise eesmärgi, mis on juba sätestatud otsuses 2004/162/EÜ, kinnitavad maksu eesmärgiga seotud nõuded. Õiguslik kohustus on mitte lisada sellest maksust saadavat tulu ülemeredepartemangude majandusliku

ja maksusüsteemi vahenditesse ning eraldada see majandusliku ja sotsiaalse arengu strateegiale, mis hõlmab abi kohalike meetmete edendamiseks.

Ettepaneku kohaselt on kavas pikendada otsuse 2004/162/EÜ kehtivusaega taas kuue kuu võrra kuni 30. juunini 2015. See annab Prantsusmaale aega, et võtta nõukogu uue otsuse sätted üle oma siseriiklikku õigusesse.

Uute sätete kehtivusajaks on kehtestatud viis aastat ja kuus kuud. Siiski tuleb nende tulemusi hinnata. Prantsusmaa ametiasutused peavad seetõttu esitama komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2017 aruande maksustamiskorra kohaldamise kohta, et hinnata võetud meetmete mõju ning nende panust kohaliku majandustegevuse edendamisse või säilitamisse, pidades silmas äärepoolseimaid alasid mõjutavaid ebasoodsaid tingimusi, ning kontrollida, et Prantsusmaa poolt kohalikele toodetele antud maksusoodustused on jätkuvalt vajalikud ja proportsionaalsed. Selle aruande põhjal esitab komisjon nõukogule aruande ja vajaduse korral ettepaneku käesoleva otsuse muutmiseks, et võtta arvesse tehtud järeldusi.

Õigusliku vaakumi vältimiseks kohaldatakse käesolevat otsust alates 1. juulist 2015.

Nõukogu otsus ei piira ELi toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 võimalikku kohaldamist.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Kavandatud meetmete kokkuvõte

Prantsusmaal lubatakse vabastada Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades Guadeloupe´is, Guajaanas, Martinique´is, Mayotte´is ja Réunionis valmistatud teatavad tooted dokimaksust või maksu kõnealuste toodete puhul vähendada.

Õiguslik alus

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 349.

Subsidiaarsuse põhimõte

Üksnes nõukogul on volitus võtta ELi toimimise lepingu artikli 349 alusel vastu erimeetmeid äärepoolseimate piirkondade suhtes, et muuta aluslepingute, kaasa arvatud ühise poliitika kohaldamist nendes piirkondades tulenevalt seal valitsevatest püsivatest ebasoodsatest tingimustest, mis mõjutavad äärepoolseimate piirkondade sotsiaalset ja majanduslikku olukorda.

Seepärast on ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Ettepanek puudutab üksnes tooteid, mille kohta on esitatud tõendid, et kohaliku tootmisega kaasnevad lisakulud.

Samuti piirdub iga käesoleva ettepanekuga hõlmatud toote jaoks pakutud maksimaalne erinevus määraga, mis on asjaomase kohaliku tootmise lisakulu arvesse võttes vajalik. Seega ei ületa Prantsusmaa äärepoolseimatesse piirkondadesse imporditud toodete maksukoormus määra, mis on vajalik kohapeal valmistatud toodete väiksema konkurentsivõime kompenseerimiseks.

Õigusakti valik

Kavandatud õigusakt: nõukogu otsus.

Muud meetmed ei oleks asjakohased järgmisel põhjusel:

ELi toimimise lepingu artikli 349 alusel tehtavad erandid tehakse nõukogu otsusega.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta seega liidu eelarvet.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

dokimaksu kohaldamise kohta Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 349,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt ELi toimimise lepingu sätetele, mida kohaldatakse selliste liidu äärepoolseimate piirkondade suhtes nagu Prantsusmaa ülemeredepartemangud, ei ole põhimõtteliselt võimalik maksustada erinevalt kohalikke tooteid ja neid, mis pärinevad Prantsuse emamaalt või teistest liikmesriikidest. ELi toimimise lepingu artikli 349 alusel on siiski võimalik kehtestada kõnealuste piirkondade suhtes erimeetmed tulenevalt seal valitsevatest püsivatest ebasoodsatest tingimustest, mis mõjutavad äärepoolseimate piirkondade sotsiaalset ja majanduslikku olukorda.
- (2) Erimeetmed tuleks seega võtta selleks, et sätestada ELi toimimise lepingu kohaldamise tingimused nendes piirkondades. Erimeetmete puhul tuleb arvesse võtta nende piirkondade eripära ja piiranguid, kahjustamata sealjuures ühenduse õiguskorra terviklikkust ja ühtsust, sealhulgas siseturgu ja ühist poliitikat. ELi toimimise lepingu artiklis 349 on esitatud liidu äärepoolseimaid alasid mõjutavad ebasoodsad tingimused: kaugus, sõltumine toorainest ja elektrist, vajadus omada suuremaid varusid, väike kohalik turg, millele lisandub vähearenenud eksporditegevus jne. Ebasoodsad tingimused põhjustavad kohalike toodete tootmiskulu ja omahinna suurenemist ja seda, et erimeetmete puudumisel on nad vähem konkurentsivõimelised kui väljastpoolt pärinevad tooted, isegi kui võtta arvesse veokulu Prantsusmaa ülemeredepartemangudesse. Seega on raskendatud kohaliku tootmise säilitamine. Seepärast on vaja võtta erimeetmeid, et tugevdada kohalikku tööstust ja parandada selle konkurentsivõimet. Kohapeal valmistatud toodete konkurentsivõime taastamiseks on Prantsusmaal nõukogu otsuse 2004/162/EÜ kohaselt lubatud kohaldada kuni 31. detsembrini 2014 dokimaksuvabastusi või -vähendusi teatavatele toodetele, mis on valmistatud äärepoolseimates piirkondades Guadeloupe'is, Guajaanas, Martinique'is ja Réunionis ning pärast 1. jaanuari 2014 Mayotte'is. Kõnealuse otsuse lisas on esitatud toodete loetelu, mille suhtes saab kohaldada maksuvabastust või -vähendust. Olenevalt tootest ei või kohalike ja muude toodete maksumäära erinevus olla üle 10, 20 või 30 protsendipunkti.

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

- (3) Prantsusmaa taotles otsusega 2004/162/EÜ sarnaste sätete kohaldamise jätkamist pärast 1. jaanuari 2015. Prantsusmaa märgib, et eelnevalt osutatud ebasoodsad tingimused on alalise iseloomuga ning otsuse 2004/162/EÜ kohane maksustamiskord võimaldas säilitada ja mõnel puhul ka arendada kohalikku tööstust; ettevõtjad, kelle suhtes meedet kohaldati, ei saanud sellest otsest tulu ning toodete import, mille suhtes diferentseeritud maksumäära kohaldati, on kokkuvõttes jätkuvalt kasvanud.
- (4) Sellega seoses on Prantsusmaa edastanud komisjonile kõigi asjaomaste äärepoolseimate piirkondade Guadeloupe'i, Guajaana, Martinique'i, Mayotte'i ja Réunioni kohta viis erinevat loetelu toodetest, mille suhtes on kavas kohaldada 10, 20 või 30 protsendipunkti võrra erinevaid maksumäärasid, olenevalt sellest, kas tooted on valmistatud kohapeal või mitte. Taotlus ei hõlma Prantsusmaa äärepoolseimat piirkonda Saint Martini.
- (5) Käesoleva otsusega rakendatakse ELi toimimise lepingu artikli 349 sätteid ja antakse Prantsusmaale luba kohaldada diferentseeritud maksumäära toodetele, mille kohta on esiteks tõendatud, et tooted valmistatakse kohapeal, teiseks, et toimub märkimisväärne import (sealhulgas nii Prantsuse emamaalt kui ka teistest liikmesriikidest), mis võiks ohustada kohaliku tootmise säilimist, ja lõpuks, et kohaliku tootmisega kaasnevad lisakulud, mis tõstavad kohaliku tootmise omahinda, võrreldes imporditud toodetega, ja ohustavad kohapeal valmistatud toodete konkurentsivõimet. Lubatud diferentseeritud maksumäär ei tohi ületada tõendatud lisakulusid. Nende põhimõtete kohaldamine võimaldab rakendada ELi toimimise lepingu artikli 349 sätteid ületamata vajalikku määra, loomata põhjendamatuid soodustusi kohalikule tootmisele ning kahjustamata ühenduse õiguskorra terviklikkust ja ühtsust ning kaitsta moonutamata konkurentsi siseturul ja riigiabipoliitikat.
- (6) Selleks et lihtsustada väikeste ettevõtete kohustusi, kohaldatakse maksust vabastamist või selle vähendamist kõikide ettevõtjate suhtes, kelle aastakäive on 300 000 eurot või suurem. Ettevõtjate suhtes, kelle aastakäive on alla selle läve, dokimaksu ei kohaldata, kuid nad ei saa maha arvata eelmise tootmistsükli suhtes kohaldatud dokimaksu.
- (7) Vastavuse tagamiseks ühenduse õigusaktidega on diferentseeritud maksumäära kohaldamine välistatud toiduainete puhul, millele antakse abi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 228/2013² III lisa alusel. Selle sätte eesmärk on vältida, et erikorra raames põllumajandusele antava finantsabi mõju kaoks või väheneks seetõttu, et subsideeritud toodetele kehtestatakse kõrgem dokimaksumäär.
- (8) Ülemeredepartemangude sotsiaalse ja majandusliku arengu edendamise eesmärgi, mis on juba sätestatud otsuses 2004/162/EÜ, kinnitavad maksu eesmärgiga seotud nõuded. Õiguslik kohustus on mitte lisada sellest maksust saadavat tulu ülemeredepartemangude majandusliku ja maksusüsteemi vahenditesse ning eraldada see majandusliku ja sotsiaalse arengu strateegiale, mis hõlmab abi kohalike meetmete edendamiseks.
- (9) Otsuse 2004/162/EÜ kehtivusaega on vaja pikendada kuue kuu võrra kuni 30. juunini 2015. Tähtaja pikendamine võimaldab Prantsusmaal võtta käesolev otsus üle siseriiklikku õigusesse.
- (10) Maksustamiskorra kestuseks on kehtestatud viis aastat ja kuus kuud kuni 31. detsembrini 2020, kõnealusel kuupäeval lõpeb ka kehtivate piirkondlikku abi käsitleva

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 228/2013, 13. märts 2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 23).

riigiabi juhiste kohaldamine. Enne on siiski vaja hinnata maksustamiskorra kohaldamise tulemusi. Prantsusmaa ametiasutused esitavad komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2017 aruande kehtestatud maksustamiskorra kohaldamise kohta, et hinnata võetud meetmete mõju ning nende panust kohaliku majandustegevuse edendamisse ja arendamisse, võttes arvesse äärepoolseimaid alasid mõjutavaid ebasoodsaid tingimusi. Aruande eesmärk on eelkõige kontrollida, et Prantsusmaa poolt kohapeal valmistatud toodetele antud maksusoodustused ei oleks suuremad, kui tingimata vajalik ning et need soodustused on endiselt vajalikud ja proportsionaalsed. Aruanne peab sisaldama analüüsi kehtestatud maksustamiskorra mõju kohta hinnatasemele Prantsusmaa äärepoolseimates piirkondades. Selle aruande põhjal esitab komisjon nõukogule aruande ja vajaduse korral ettepaneku käesoleva otsuse muutmiseks, et võtta arvesse tehtud tähelepanekuid.

- (11) Õigusliku vaakumi vältimiseks kohaldatakse käesolevat otsust alates 1. juulist 2015.
- (12) Käesolev otsus ei piira ELi toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 võimalikku kohaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

- 1. Erandina ELi toimimise lepingu artiklitest 28, 30 ja 110, on Prantsusmaal kuni 31. detsembrini 2020 lubatud kohaldada dokimaksuvabastusi või -vähendusi lisas loetletud toodete suhtes, kui need on valmistatud Guadeloupe'is, Guajaanas, Martinique'is, Mayotte'is ja Réunionis, mis on äärepoolseimad piirkonnad ELi toimimise lepingu artikli 349 tähenduses.

Need maksuvabastused ja -vähendused peavad olema kooskõlas äärepoolseimate piirkondade majandusliku ja sotsiaalse arengu strateegiaga, nende puhul tuleb võtta arvesse asjakohast ühenduse raamistikku ning need peavad aitama edendada kohalikke meetmeid, kuid samas ei tohi need mõjutada ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.

- 2. Mujalt kui äärepoolseimatest piirkondadest pärit sarnastele toodetele kohaldatav maksumäär ei tohi lõikes 1 osutatud maksuvabastuste või -vähenduste kohaldamise tagajärjel erineda rohkem, kui:
 - a) 10 protsendipunkti võrra lisa A osas loetletud toodete puhul;
 - b) 20 protsendipunkti võrra lisa B osas loetletud toodete puhul;
 - c) 30 protsendipunkti võrra lisa C osas loetletud toodete puhul.

Prantsusmaa võtab endale kohustuse, et lisas loetletud toodete suhtes kohaldatavad maksuvabastused või -vähendused ei ületa protsendimäära, mis on hädavajalik kohaliku majandustegevuse säilitamiseks, edendamiseks ja arendamiseks.

- 3. Prantsusmaa kohaldab kahes eelnevas lõikes osutatud maksuvabastusi ja -vähendusi ettevõtete suhtes, kelle aastakäive on kelle aastakäive on 300 000 eurot või suurem. Dokimaksu ei kohaldata ettevõtjate suhtes, kelle aastakäive on kõnealusest lävest madalam.

Artikkel 2

Prantsusmaa ametiasutused kohaldavad toodetele, mis on saanud toetust määruse (EL) nr 228/2013 III peatüki kohase tarnete erikorra raames, sama maksustamiskorda, mida kohaldatakse kohapeal valmistatud toodetele.

Artikkel 3

Prantsusmaa teavitab komisjoni viivitamata artiklis 1 nimetatud maksustamiskorrast.

Prantsusmaa ametiasutused esitavad komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2017 aruande artiklis 1 osutatud maksustamiskorra kohaldamise kohta, milles kirjeldatakse võetud meetmete mõju ning nende panust kohaliku majandustegevuse säilitamisse, edendamisse ja arendamisse, võttes arvesse äärepoolseimaid alasid mõjutavaid ebasoodsaid tingimusi.

Selle aruande põhjal esitab komisjon nõukogule aruande ja vajaduse korral ka ettepaneku.

Artikkel 4

Otsuse 2004/162/EÜ (mida on muudetud 12. juuni 2014. aasta otsusega n 378/2014/EL) artikli 1 lõikes 1 asendatakse kuupäev „31. detsembrini 2014” kuupäevaga „30. juunini 2015”.

Artikkel 5

Käesoleva määruse artikleid 1 ja 3 kohaldatakse alates 1. juulist 2015.

Artiklit 4 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015.

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*